

Ens ha sorprès a tots

▸ Sorpresa, ha estat una de les paraules més sentida al conèixer la notícia. Recordem allò que ell mateix declarava el dia 11 de febrer, «després d'haver examinat davant Déu reiteradament i la meva consciència, he arribat a la certesa que, per l'edat avançada, ja no tinc forces per a exercir adequadament el ministeri petrí». El Sant Pare, Benet XVI, farà oficial la renúncia al seu pontificat el proper dijous 28

de febrer. Acolim amb serenor aquesta decisió i preguem Déu que el sostingui en aquests moments de valenta decisió, manifestada amb lucidesa, humilitat i amor a l'Església i ens disposi a tots a acollir en la fe al seu successor.

Balanç de la Setmana Ecumènica

Què espera el Senyor de nosaltres? (Mi 6,6-8)

Practica la justícia ens diu el profeta Miquees; nosaltres, el grup ecumènic de Lleida, format per protestants, ortodoxes i catòlics, hem anat per les diferents esglésies, una de cada arxiprestat, sense prejudicis, disposats a atansar-nos i fer un Cos, intentant esborrar aquelles petjades de divisió que ens han allunyat del projecte evangèlic.

Estima la bondat, perquè l'home i la dona són bons i volen viure el projecte de Jesucrist agermanats; dia a dia, gaudint del goig de ser cristians i compartint amb el proïsme la mateixa Església, sense importar si és catòlica o reformada. Així ho hem fet aquests dies de l'octava, pregant, proclamant la Paraula i dialogant des de l'ambó amb els bancs.

Comportat humilment amb el teu Déu, amb la humilitat dels dei-

xebles de Crist que caminen i avancen junts, no només aquests dies especials i concrets de pregària ecumènica sinó tot l'any, amb una acció viva i dinàmica que ens porti pel camí de la misericòrdia i la humilitat vers un traç d'autèntica solidaritat humana, sobretot cap als més desvalguts o desconeguts de Crist.

Hem anat fent «tastets» d'Ecumenisme per la diòcesi. A l'acte central, celebrat a l'Església Evangèlica Pentecostal de la ciutat, totes les Esglésies Cristianes alhora hem lloat, i seguirem lloant, de cor, a una sola veu, «un sol Senyor Déu i Pare», fins que un dia, —així ho desitgem i ho demanem— ens unirem en total comunió.

Francesca Agustí
Delegada d'Ecumenisme
i Diàleg interreligiós

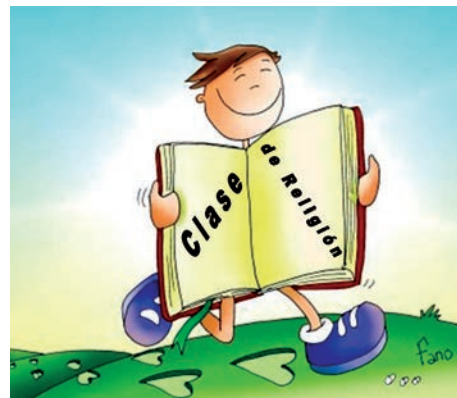
AJUDANT A VIURE

La classe de religió per als vostres fills

Vingui o no al cas, no hi ha cap intervenció de persones amb responsabilitat pública en la que no es faci esment a la necessitat dels valors per a viure i, per això, com quelcom imprescindible en tots els nivells de l'acció educativa. Conseqüentment, i deixant a banda ideologies i prejudicis, els pares i les mares, els educadors i la mateixa societat,

tothom hauria de reconèixer que la transmissió del fet religiós en l'escola és un factor d'integració, de convivència i de sentit de la vida. Per això, en nom de tantes persones i famílies beneficiàries de la seva tasca, començo per agrair l'esforç de tots aquells que fan aquest servei a l'escola donant consistència al projecte educatiu. El saber religiós i moral és un dret de l'alumne i una exigència de la seva formació integral.

En aquest sentit, faig una crida a les famílies per tal que inscrivin els seus fills i filles en la classe de religió, convençut que en ella se'ls hi donaran els fonaments adequats per a poder fer front progressivament als reptes educatius actuals i a la mateixa transformació de la societat. El fet religiós i l'obertura a la transcendència és un element educatiu que afavoreix aquell tipus de reflexió que ajuda a donar respostes i obrir horitzons il·lusionants i de qualitat.

En temps de pluralisme accentuat i d'increença, les famílies cristianes, o aquelles només preocupades per l'autèntic desenvolupament de la formació integral dels seus fills, saben que formar conforme al projecte educatiu de l'humanisme cristià i als valors universals de l'Evangeli equipa molt bé i pot ser una garantia per a contrarestar, al llarg de la vida, molts dels condicionants que la dificulten.

Permeteu-me insistir en la necessitat de donar passes en comú, famílies, centres educatius i comunitats parroquials, i ajudar-nos els uns als altres a motivar els membres de la comunitat educativa sobre els principis i valors que comporta la Persona i el Missatge de Jesús, cuidant també escrupolosament el testimoni que cal donar per part dels educadors als que se'ls encomana la classe de religió.

Si demanem justament els drets constitucionals a l'hora de reivindicar la necessitat dels continguts adients en el currículum educatiu, reclamant que el saber religiós ocupi el lloc que li correspon en la formació integral i convençuts de la seva especial importància, també hem d'assegurar la selecció de professors de religió amb criteris i praxis adequada a la identitat catòlica.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

ENTREVISTA

JUAN RUBIO

L'univers digital

El prevere de Jaén i director de la revista *Vida Nueva*, Juan Rubio, es planteja en el seu llibre *Evangelitzar en el planeta digital* (PPC Editorial) com cal ser en el planeta digital de manera seriosa, i «com l'Església ha de servir per posar ànima a la xarxa: fomentant el silenci i el discerniment davant el soroll».

L'Església està entrant a les xarxes socials...

L'Església ha de ser present en aquest nou continent. Internet no és un instrument: és un nou món, un planeta en el qual se'ns ha situat. S'està configurant una nova antropologia i l'Església ha de repensar com portar el mateix missatge de sempre a un model d'home i dona que ja són diferents. Twitter és el que més s'assembla a la sentència, però escriure un *tuit* és molt més difícil que un text llarg; ha de concentrar l'essencial.

La nova evangelització passa per adaptar el missatge a Internet?

En molts àmbits d'evangelització no podem oblidar el perfil dels nadius digitals. Cal ser a temps perquè no es tracta d'optar per ser o no a Internet: Internet ens ha enredat i ens ha ficat en el seu planeta.

Com s'imagina l'Església, on els oficis es puguin seguir més per Internet?

Molt ha de dir al respecte la teologia. Ja es parla de la necessitat de la *ciberteologia*. Mai no podem prescindir d'allò personal i de l'espai temporal en les celebracions litúrgiques. Un exemple: a les misses del Papa hi ha fidels que les segueixen a 5-6 km a través d'una pantalla; es diu que hi han participat. I què passa amb l'ancià que, des de casa, participa de la missa *on line*? Cal no tenir por de plantejar nous reptes.

Oscar Bardají i Martín

QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA

Originalitat de la Paraula de Déu: les Benaurances

Quatre punts sobre les Benaurances:

1. L'escenari de Jesús amb els deixebles. Jesús pujà a la muntanya, símbol de l'actitud de cercar Déu. Jesús puja, s'asseu i dialoga amb els deixebles que s'han atansat fins a Ell.
2. Les Benaurances ens permeten travessar aquest món sense caure en les temptacions dels diners, el poder i l'èxit fàcil. Les Benaurances són la manera de viure de Déu i també la manera d'obrir-nos al seu voler, tot renunciant al *curs del món*.
3. Ens cal fer aquesta travessa en grup, en comunitat, en la «resta d'Israel»: ben units els deixebles. «Jo faré que resti dintre teu una gent humil i pobra, que cercarà refugi en el meu Nom» (So 3,12). És la resta d'Israel que no dirà mentides ni farà maldats. És la comunitat cristiana dels fills de Déu.
4. Cada un ha de rebre el seu carisma que el farà benaurat. Quin és el teu carisma? Una certa pobresa que et porta a voler ser consolat per Déu? O el desig de justícia, perquè el món funcioni en bé de les persones? Acabo amb les benaurances que voldria fer meves avui: voldria ser compassiu, misericordiós, sense judicar. Amb els braços ben forts per aixecar els qui s'ensorren; voldria tenir net el cor i conèixer i estimar Déu; voldria treballar per la pau: respectar l'islam i Israel i —recíprocament— ser respectat pels que són *germans*.

Dr. Josep M. Rovira Belloso

(*Déu fa créixer les persones*. Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

Pequeñas buenas obras

- Dile una palabra *amable* a quien te hace un favor.
- Sé agradecido con tu madre o con quien te prepara y sirve la comida.
- Cede la acera, el paso o el asiento a una persona mayor.

- Visita a un pariente o amigo que no puede salir de casa.
- Presta atención a quien necesita ser escuchado.
- Mantén la puerta abierta para el que viene detrás.
- A quien se le ha caído algo al suelo, recógese.
- Haz un voluntariado para quien te necesita.
- Envía un mensaje de ánimo a quien sufre y lo pasa mal.
- Ayuda siempre. Sé generoso y no te arrepentirás.
- Harás el bien y te harás bien a ti mismo.
- Elisabeth Leseur decía: «Pensemos menos en la humanidad y más en las personas.»
- M. Ebnereschenbach: «Si todos estuviésemos dispuestos a ayudar a los demás, el mundo estaría a salvo.»
- H. Pourrat: «Es imposible que se pierda una persona si practica la caridad.»
- Lema de la familia Ponton: «Ayuda a los otros y Dios te ayudará.»
- A. Martel: «El mundo necesita un diluvio de caridad.»

J. M. Alimbau

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

La llum de la fe

Des del moment en què demanem el do de la fe, passant per com ens és donada per la formulació del Credo, fins arribar a aquella fe activa que precedeix el bany baptismal, hi ha tot un procés de creixement de la fe en la vida del catecumen. I, després del baptisme, quin lloc ocupa la fe en la vida del cristià?

La resposta la trobem en les paraules que acompanyen el gest de donar al ja batejat un ciri encès, que recorda la nova llum que neix de Crist ressuscitat. Les paraules són aquestes: «Heu esdevingut llum de Crist. Camineu sempre com a fills de la llum, perquè, perseverants en la fe, pugueu anar a trobar el Senyor quan torni amb tots els sants de la cort celestial.»

Fixem-nos en el paral·lelisme que trobem aquí. D'una banda, es diu: «Camineu sempre com a fills de la llum». D'altra banda: «Sigueu perseverants en la fe». Els batejats han esdevingut fills de Déu i, en comunió amb Crist, que és «llum resplendor de la llum», han de viure com a «fills de la llum». Per això a les Esglésies orientals se'ls anomena *photixomenoi* (els que han estat il·luminats pel baptisme).

Viure «com a fill de la llum» és el mateix que viure «perseverant en la fe». La fe, que ens va portar a creure en Crist, que és la llum de Déu i la del món, va fer que nosaltres, pel baptisme, també fóssim llum, que també hàgim de ser llum per al món per mitjà de la confessió viva de la nostra fe. Ser cristià, en el fons, és viure perseverant en la fe, és viure amb fidelitat al do de la fe, de la fe que esdevé la llum que il·lumina de veritat les nostres vides. A la fe es pot aplicar el que el salm diu de la paraula de Déu: «La fe que m'heu donat fa llum als meus passos, és la claror que m'il·lumina el camí» (cf. Sl 118, 105).

Josep Urdeix

LECTURES MISSA DIÀRIA I SANTORAL

Accés al Breviari

- 24. ✠ Diumenge II de Quaresma** [(lit. hores: 2a setm.): ■ Gn 15,5-12.17-18 / Sl 26 / Fl 3,17-4,1 (o més breu: 3,20-4,1) / Lc 9,28b-36]. Sant Modest (s. v), bisbe de Trèveris; sant Sergi, monjo i mr. (304).
- 25. Dilluns** [■ Dn 9,4b-10 / Sl 78 / Lc 6,36-38]. Sant Cesari (s. iv), metge, germà de Gregori Nacianzè; sant Valeri (†695), ermità d'Astorga.
- 26. Dimarts** [■ Is 1,10.16-20 / Sl 49 / Mt 23,1-12]. Sant Nèstor, mr.; sant Alexandre, bisbe.
- 27. Dimecres** [■ Jr 18,18-20 / Sl 30 / Mt 20,17-28]. Sant Gabriel de la Dolorosa (1838-1862), rel. passionista; beata Francina-Aina Cirer, vg. paüla, de Sencelles (Mallorca).
- 28. Dijous** [■ Jr 17,5-10 / Sl 1 / Lc 16,19-31]. Sant Rufí, mr.; sant Hilari, papa (sard, 461-468); sant Romà (s. v), abat; sant Serapió, mr.
- 1. Divendres** [■ Gn 37,3-4.12-13a.17b-28 / Sl 104 / Mt 21,33-43.45-46]. Sant Rossend (Salsas 907 - Celanova 977), bisbe (benedictí); sant Lleó, mr.; sant Albí (s. vi), bisbe (benedictí).
- 2. Dissabte** [■ Mi 7,14-15.18-20 / Sl 102 / Lc 15, 1-3.11-32]. Sant Lluci, bisbe; santa Genara, mr.; santa Agnès de Praga o de Bohèmia, rel. franciscana.

DIUMENGE II DE QUARESMA

▶ Lectura del llibre del Gènesi (Gn 15,5-12.17-18)

En aquells dies, Déu va fer sortir fora Abram i li digué: «Mira el cel i posa't a comptar les estrelles, a veure si les pots comptar; doncs així serà la teva descendència». Abram cregué en el Senyor i el Senyor ho tingué en compte per donar-li una justa recompensa. Després li digué: «Jo sóc el Senyor que t'he fet sortir d'Ur dels caldeus per donar-te aquest país; serà el teu heretatge». Abram preguntà: «Quina garantia me'n doneu, Senyor?». Ell respongué: «Porta'm una vaca, una cabra i un moltó de tres anys, una tórtora i un colomí». Li portà tots aquests animals, els partí per la meitat i posà cada meitat enfront de l'altra, però no va partir els ocells. Uns ocellots de presa volien abatre's sobre els cossos morts, però Abram els allunyava. Quan el sol s'anava a pondre, Abram caigué en un son profund i s'apoderà d'ell un gran terror, com una foscor. Després de la posta, quan ja s'havia fet fosc, veié un forn fumejant, una torxa encesa, que passava enmig dels animals partits.

Aquell dia el Senyor va fer amb Abram una aliança i es comprometé en aquests termes: «Dono aquest país a la teva descendència, des del torrent d'Egipte fins al gran riu, el riu Eufrat.»

▶ Salm responsorial (26)

R. *El Senyor m'il-lumina i em salva.*

El Senyor m'il-lumina i em salva, / qui em pot fer por? / El Senyor és el mur que protegeix la meua vida, / qui em pot esfereir? R.

Escolteu el meu clam, Senyor, / compadiu-vos de mi, responeu-me. / De part vostra, el cor em diu: / «Busqueu la meua presència». R.

Arribar davant vostre és el que vull; / Senyor, no us amagueu. / No si-gueu sever fins a rebutjar el vostre servent, / vós que sou el meu ajut. R.

N'estic cert, fruitaré en la vida eterna / de la bondat que em té el Senyor. / Espera en el Senyor! / Sigues valent! Que el teu cor no defalleixi! / Espera en el Senyor! R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

(Fl 3,17-4,1)

Germans, nosaltres tenim la nostra ciutadania al cel; d'allà esperem un Salvador, Jesucrist, el Senyor, que transformarà el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós, gràcies a aquella acció poderosa que li ha de sotmetre tot l'univers.

Per tant, germans meus estimats i enyorats, vosaltres que sou el meu goig i la meua corona, manteniu-vos així, en el Senyor, estimats meus.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 9,28b-36)

En aquell temps, Jesús prengué Pere, Joan i Jaume i pujà a la muntanya a pregar. Mentre pregava, es trasmudà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant. Llavors dos homes es posaren a conversar amb ell. Eren Moisès i Elies, que es van aparèixer gloriosos, i parlaven del traspàs d'ell, que s'havia d'acomplir a Jerusalem.

Pere i els seus companys estaven adormits profundament, però quan es desvetllaren, veieren la glòria de Jesús i els dos homes que eren amb ell. Quan aquests anaven a separar-se de Jesús, Pere li digué: «Mestre, que n'estem de bé, aquí dalt! Fem-hi tres cabanes, una per a vós, una per a Moisès i una altra per a Elies». Parlava sense saber què es deia. Mentre parlava es formà un núvol i els cobrí. Ells s'esglaiaren en veure que entraven dins el núvol. Llavors del núvol estant una veu digué: «Aquest és el meu Fill, el meu elegit; escolteu-lo». Així que la veu hagué parlat, es van trobar amb Jesús tot sol.

Els guardaren el secret, i aquells dies no contaren a ningú res del que havien vist.

▶ Lectura del libro del Génesis (Gn 15,5-12.17-18)

En aquellos días, Dios sacó afuera a Abrahán y le dijo: «Mira al cielo; cuenta las estrellas, si puedes.» Y añadió: «Así será tu descendencia.» Abrahán creyó al Señor, y se le contó en su haber. El Señor le dijo: «Yo soy el Señor, que te sacó de Ur de los Caldeos, para darte en posesión esta tierra.» Él replicó: «Señor Dios, ¿cómo sabré yo que voy a poseerla?» Respondió el Señor: «Tráeme una ternera de tres años, una cabra de tres años, un carnero de tres años, una tórtola y un pichón.»

Abrahán los trajo y los cortó por el medio, colocando cada mitad frente a la otra, pero no descuartizó las aves. Los buitres bajaban a los cadáveres, y Abrahán los espantaba. Cuando iba a ponerse el sol, un sueño profundo invadió a Abrahán, y un terror intenso y oscuro cayó sobre él. El sol se puso, y vino la oscuridad; una humareda de horno y una antorcha ardiendo pasaban entre los miembros descuartizados.

Aquel día el Señor hizo alianza con Abrahán en estos términos: «A tus descendientes les daré esta tierra, desde el río de Egipto al Gran Río Éufrates.»

La Transfiguració de Jesús. Miniatura del Missal franciscà (s. XIV), Biblioteca Nacional de París

▶ Salmo responsorial (26)

R. *El Senyor es mi luz y mi salvación.*

El Senyor es mi luz y mi salvación, / ¿a quién temeré? / El Senyor es la defensa de mi vida, / ¿quién me hará temblar? R.

Escúchame, Senyor, que te llamo; / ten piedad, respóndeme. / Oigo en mi corazón: «Buscad mi rostro.» R.

Tu rostro buscaré, Senyor, / no me escondas tu rostro. / No rechaces con ira a tu siervo, / que tú eres mi auxilio. R.

Espero gozar de la dicha del Senyor / en el país de la vida. / Espera en el Senyor, sé valiente, / ten ánimo, espera en el Senyor. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses

(Fl 3,17-4,1)

Hermanos, nosotros somos ciudadanos del cielo, de donde aguardamos un Salvador: el Señor Jesucristo. Él transformará nuestro cuerpo humilde, según el modelo de su cuerpo glorioso, con esa energía que posee para sometérselo todo.

Así, pues, hermanos míos queridos y añorados, mi alegría y mi corona, manteneos así, en el Señor, queridos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 9,28b-36)

En aquel tiempo, Jesús cogió a Pedro, a Juan y a Santiago y subió a lo alto de la montaña, para orar. Y, mientras oraba, el aspecto de su rostro cambió, sus vestidos brillaban de blancos.

De repente, dos hombres conversaban con él: eran Moisès y Elías, que, apareciendo con gloria, hablaban de su muerte, que iba a consumir en Jerusalem.

Pedro y sus compañeros se caían de sueño; y, espabilándose, vieron su gloria y a los dos hombres que estaban con él. Mientras estos se alejaban, dijo Pedro a Jesús: «Maestro, qué bien se está aquí. Haremos tres tiendas: una para ti, otra para Moisès y otra para Elías.» No sabía lo que decía.

Todavía estaba hablando, cuando llegó una nube que los cubrió. Se asustaron al entrar en la nube. Una voz desde la nube decía: «Este es mi Hijo, el escogido, escuchadle.» Cuando sonó la voz, se encontró Jesús solo. Ellos guardaron silencio y, por el momento, no contaron a nadie nada de lo que habían visto.

COMENTARI

Aquest és el meu Fill, el meu elegit

L'escena de l'evangeli se situa a la muntanya, on Jesús puja a pregar acompanyat de Pere, Joan i Jaume; els mateixos tres deixebles que van ser testimonis de la pesca miraculosa. L'evangelista Lluç és qui més vegades ens presenta Jesús pregant. De fet, tots els moments importants de la seva vida van acompanyats de la pregària. I és en el context de la pregària dalt de la muntanya que es trasmudaren el rostre i els vestits de Jesús.

Moisès i Elies, gloriosos, conversen amb Jesús. Moisès i Elies representen la Llei i els Profetes; les dues columnes de la revelació de la paraula de Déu a l'Antic Testament. Ambdós parlen amb Jesús del

traspàs que ell havia d'acomplir a Jerusalem. Literalment, la versió original en grec parla de «l'èxode» de Jesús a Jerusalem. És una referència a la seva passió, mort i resurrecció, com a compliment i plenitud de la salvació de Déu, de la qual l'èxode d'Egipte només era una anticipació. I és que l'autèntica salvació de Déu, promesa per la Llei i els Profetes, consisteix en la Vida nova de la Resurrecció que Jesús va inaugurar a Jerusalem.

La profunditat de l'experiència no és ben compresa per Pere i els altres. De fet, mentre Jesús resa ells dormen, i quan desperten volen fer permanent una experiència puntual: «Què n'estem de bé... fem-hi tres cabanes». En aquest context, en la referència a les cabanes ressona novament el tema de l'èxode,

i d'Israel acampat al peu del Sinaí. Però l'èxode és camí i no habitacle permanent.

El núvol de Déu recorda novament l'èxode, mentre que la veu que hi ressona reclama el baptisme de Jesús al Jordà. «Aquest és el meu Fill, escolteu-lo.»

Jesús és el Fill de Déu, en qui desemboquen la Llei i els Profetes. La seva vida duu a terme la salvació anticipada en l'èxode d'Israel, però que troba la seva plenitud en la vida nova del Ressuscitat. A l'inici encara de la Quaresma, l'episodi de la Transfiguració ens fa entreveure ja el Tridu Pasqual de la passió, mort i resurrecció de Jesucrist, el Fill elegit del Pare.

Jordi Latorre, SDB

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

TESTIMONIS DE L'ANY DE LA FE

Per a mi, la fe és el més interior. Penso que és el que em diferencia de les altres perspectives... L'haver de fer vida interior t'ajuda a pensar i a reflexionar a partir d'un referent. És el que m'aporta més la fe. Aquesta interiorització m'aporta riquesa. Considero, en aquest sentit, que em fa una persona rica i possiblement això fa que no ambicioni més d'allò que necessito per a viure. Per què? Perquè aquests moments d'interiorització em donen plenitud i sentit de la vida.

Rafa Allepuz

Nomenament

El Sr. Mateu Hidalgo Sannicolás, ha estat nomenat pel Sr. Bisbe, notari de Matrimonis i agent de Precs.

VI Jornada d'acompanyament al dol i la malaltia, 15 de març de 2013

Auditori, campus de Cap Pont, UDL

Preu: 25 euros i per a estudiants 20 euros

Preinscripcions:

grupdol.lleida@gmail.com
(data límit 4 de març)
tel. 649 343 574

Mare de Déu del Blau

Amb motiu de la Festa de la Mare de Déu del Blau, dia 2 de febrer, aquest any s'ha representat la llegenda del Blau, obra produïda per l'associació Blaus

Lleida i Godots Teatre, grup del col·legi l'Anunciata-Dominiques de Lleida. Van haver-hi dues representacions a la Seu Vella, amb molt bona acollida de públic i crítica. L'obra, de caire pedagògic, vol mostrar una versió de la llegenda on es parla dels valors de la cooperació davant la rivalitat entre el mestre i l'aprenent.

L'ofrena va acollir moltes famílies vingudes de diferents punts de la geografia catalana. Després de l'Eucaristia i la benedicció de candeles, encenen-les i oferint-les a la Mare de Déu, Mn. Jesús Tarragona va cloure l'ofrena amb unes paraules, destacant la figura de Maria.

El concert «Del Blau i del Cel», amb la participació del Petit Cor de la Catedral i la Coral l'Espígol, acompanyats dels instrumentistes del Conservatori, van cloure la festa interpretant la nova edició dels «Goigs de la Verge del Blau».

Dues possibilitats per col·laborar econòmicament

El projecte **Habitatges socials del Seminari** és «un arbre» que va creixent poc a poc amb la col·laboració de moltes i diverses persones.

L'objectiu final és facilitar habitatges socials per a famílies desnonades i/o sense accés a un lloc on viure dignament. Hem optat per finançar el projecte d'una manera alternativa, a través de la banca ètica.

L'entitat bancària és: **Tríodos Bank**, i el compte: **1491-0001-23-2046065120**.

Donat que l'oficina més propera és a Barcelona, cal fer les aportacions **via transferència bancària o internet**.

Les persones que ho prefereixin podran aportar els seus donatius personalment, especificant-ne el

AGENDA

Adoració diürna a l'Església de St. Pere
Dies feiners: de 10 a 14 h i de 16 a 20 h /
Dissabtes de 10 a 13 h

- **Diumenge, 24 de febrer:**
—Segon diumenge de Quaresma.
—18.30 h, Adoració al Santíssim, Catedral.
- **Dilluns, 25 de febrer:**
—11 h, Consell Presbiteral.
—Exercicis espirituals per a laics, Acadèmia Mariana.
- **Dimarts, 26 de febrer:**
—Permanent de la CEE a Madrid (26 i 27).
—21 h, Diàlegs prematrimonials.
- **Dijous, 28 de febrer:**
—21 h, Diàlegs prematrimonials.
- **Divendres, 1 de març:**
—13 h, Eucaristia de cloenda dels exercicis per a laics, Acadèmia Mariana.
- **Dissabte, 2 de març:**
—Convivència Vocacional per a joves.
—18 h, Estudis Bíblics. Castellano parlantes, Pquia. Santa Maria Magdalena.
—21 h, Adoració nocturna, Pquia. St. Llorenç.
- **Diumenge, 3 de març:**
—Tercer diumenge de Quaresma.
—Convivència Vocacional per a joves.

destí, a la seu de **Càritas Diocesana de Lleida (Plaça Sant Josep, 2)** que farà de mitjancera.

Totes les aportacions econòmiques per a aquest projecte, si es vol, podran desgravar a Hisenda.

Si ens ajudeu, encara que sigui amb una petita quantitat, contribuïreu a fer possible aquest projecte.

Així el farem realitat «**entre tots i totes, i per al bé de tothom**».

Carles Sanmartín

Delegat de Pastoral Sociocaritativa

AYUDANDO A VIVIR

La clase de religión para vuestros hijos

Venga o no al caso, no hay ninguna intervención de personas con responsabilidad pública en la que no se haga mención a la necesidad de los valores para vivir y, por ello, como algo imprescindible en todos los niveles de la acción educativa. Consecuentemente, y dejando aparte ideologías y prejuicios, los padres y las madres, los educadores y la misma sociedad, todo el mundo debería reconocer que la transmisión del hecho religioso en la escuela es un factor de integración, de convivencia y de sentido de la vida. Por ello, en nombre de tantas personas y familias beneficiarias de su labor, empiezo por agradecer el esfuerzo de todos aquellos que hacen este servicio en la escuela dando consistencia al proyecto educativo. El saber religioso y moral es un derecho del alumno y una exigencia de su formación integral.

En este sentido, hago una llamada a las familias para que inscriban a sus hijos e hijas en la cla-

se de religión, convencido de que en ella se les darán los fundamentos adecuados para poder hacer frente progresivamente a los retos educativos actuales y a la misma transformación de la sociedad. El hecho religioso y la apertura a la trascendencia es un elemento educativo que favorece ese tipo de reflexión que ayuda a dar respuestas y abrir horizontes ilusionantes y de calidad.

En tiempos de pluralismo acentuado y de incredulidad, las familias cristianas, o aquellas preocupadas por el auténtico desarrollo de la formación integral de sus hijos, saben que formar conforme al proyecto educativo del humanismo cristiano y los valores universales del Evangelio equipa muy bien y puede ser una garantía para contrarrestar, a lo largo de la vida, muchos de los condicionantes que la dificultan.

Permitidme insistir en la necesidad de dar pasos en común, familias, centros educativos y comuni-

dades parroquiales, y ayudarnos unos a otros a motivar a los miembros de la comunidad educativa sobre los principios y valores que conlleva la Persona y el Mensaje de Jesús, cuidando también escrupulosamente el testimonio que tienen que dar los educadores a los que se les encomienda la clase de religión.

Si pedimos justamente los derechos constitucionales a la hora de reivindicar la necesidad de los contenidos adecuados en el currículum educativo, reclamando que el saber religioso ocupe el lugar que le corresponde en la formación integral y convencidos de su especial importancia, también debemos asegurarnos de la selección de profesores de religión con criterios y praxis adecuada a la identidad católica.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: **Banco Sabadell-Atlántico: 0081-0455-94-0006223737**